
Terezie v Paříži: Jak koronavirus ovlivnil pobyt české studentky ve Francii

Terezie v Paříži: Jak koronavirus ovlivnil pobyt české studentky ve Francii

Terezie Buštová studuje druhým rokem katolickou teologii na Katolické teologické fakultě Univerzity Karlovy (KTF UK), a v tomto semestru se rozhodla využít program Erasmus. Když podávala přihlášku, podepisovala účastnickou smlouvu, nebo sedala do letadla, nikdy by jí ani nenapadlo, že se její vysněný "Erasmus v Paříži" změní na "Erasmus z domova".

„Do Paříže jsem odlétala 11. ledna 2020, semestr nám začínal o čtyři dny později. Výuka na Institut catholique de Paris probíhala každý den a vždy v poledne byla v areálu školy možná návštěva mše v kostele svatého Josefa. Ve zprávách často mluvili o tom, jak se ve světě šíří virus koronaviru, ve škole téměř všude visely plakátky, jakou dodržovat hygienu, ale nadále jsme bez omezení fungovali. Tuhle idylku však ukončil proslov prezidenta republiky ve čtvrtek 12. března, kdy bylo vyhlášeno, že od následujícího pondělí budou školy zavřené,“ přibližuje Terezie vnímání pandemie koronaviru ve Francii.

Překvapilo ji, jak pohotově francouzská škola zareagovala. „Ještě v den prezidentova proslovu začaly přicházet e-maily s návrhy, jak si každý z vyučujících představuje průběh distanční výuky, od zahraničního oddělení i z rektorátu začaly přicházet zprávy o dodržování hygieny a nabídky psychologické i jiné pomoci. Dokonce nám bylo doporučeno se vrátit do svých zemí, abychom nebyli odděleni od rodiny a blízkých s tím, že nebude problém dokončit semestr distančně, i kdyby školy opět své brány otevřely. V pondělí jsem se již účastnila distanční výuky, která probíhala, jako by se vlastně nic nezměnilo, ten přechod byl opravdu velmi plynulý, skoro až přirozený,“ ocenila česká studentka.

A jak taková distanční výuka ve Francii vypadá? „Někteří vyučující pokračovali ve formátu běžné přednášky, ať už na platformách Skype nebo Zoom, nebo jako předem nahraná videa či zvukové záznamy, ke kterým jsme dostali jakožto

studenti přístup, jiní se rozhodli pro formu samostatné přípravy, kde jsme si následně svá připravená témata sdělovali po Skype. Kurz francouzštiny pokračoval formou e-mailů, které zadávaly práci na další týden, jež jsme následně odesílali k ohodnocení. Semináře pokračovaly odevzdáváním probíraných témat vyučujícím, vždy se jednalo o práci s texty knih, které jsme dostali zadané, popřípadě debatou nad obsahem daných textů,“ vyjmenovává Terezie.

Po uzavření škol následoval v Paříži také zákaz vycházení. „Bydlím tu v rodině, takže když všichni začali pracovat z domova, musel se jen vyřešit problém, kde si budeme kdo vyřizovat své "online meetingy", abychom nerušili ostatní. Ulice Paříže i Morsangu sur Orge, kde bydlím, se vyprázdnily, na nákup smí jezdit pouze jeden člen rodiny a musí se dodržovat bezpečný odstup dvou metrů.“

Nošení roušek Francouzi nejprve brali na lehkou váhu. „Až do konce dubna se k rouškám přistupovalo ve stylu "když to není, tak to prostě není a my to nebudeme používat, logicky." Až teď se začalo jejich nošení doporučovat a vláda jich zajistila dostatek, aby ten jeden člen rodiny, co chodí nakupovat, vždy nějakou měl. Tenhle stav, kdy se opravdu nikam nesmělo, se trochu zlepšil kolem poloviny dubna, kdy je možné opustit samostatně dům na hodinu maximálně ve vzdálenosti jednoho kilometru, ale potřebujete pro to potvrzení. Teď je už možné si ho vytisknout sám doma, takže to může udělat opravdu každý,“ říká o francouzských opatřeních Terezie. Navíc další opatření by se ve Francii měla rozvolnit už tento týden.

„Snad ještě něco z nádherných pařížských muzeí a galerií uvidím,“ doufá Terezie, která si jinak nemůže na pobyt v Paříži stěžovat. „Velké plus je pro mě to, že nebydlím sama někde na koleji nebo u neznámých lidí, ale u rodiny, kterou znám už pár let a pravidelně je navštěvuji, máme spolu krásný vztah a opravdu se tu cítím jako doma. Také mám obrovskou výhodu života v domě se zahradou, kde můžu kdykoliv trávit svůj čas a kde je i vířivka, gril a jiné věci, co tu ten pobyt opravdu moc zpříjemňují,“ dodává.

„Jsem za tenhle Erasmus moc ráda, protože mi dal nejen možnost poznat trochu blíž Paříž, kde bych jednoho dne ráda žila, ale donutil mě přemýšlet o tom, co je vlastně důležité. Být sám v cizí zemi člověka naučí spoustě novým zvykům, protože je najednou pryč ze svojí sociální bubliny, komfortní zóny i kultury. I když kulturní rozdíly nejsou tak markantní, rozhodně je vždy radost je poznávat a seznamovat se s běžným životem lidí, tak jak probíhá tady,“ vyznává se Terezie, která své zážitky s Erasmem sdílí na instagramu KTF UK a vede i youtube kanál pod jménem " [Terezie v Paříži](#) ".

Díky jiné kultuře také poznala odlišný přístup k víře a teologii. „Je zde spousta lidí z původních francouzských kolonií, kteří hojně kostely navštěvují, proto se například ve farnosti, kam jsem před uzavřením kostelů chodila, na mši běžně zpívalo, tancovalo, tleskalo, pro mě do té doby něco téměř nepředstavitelného. Samotná výuka je tu pak zaměřená trochu jinak než u nás, je tu kladen velký důraz na debatu a názor jedince, což pro mě osobně není zrovna to nejoblíbenější, jakožto introvert nemám potřebu své názory sdílet, ale zde je to tak trochu povinnost,“ smířila se s jiným stylem výuky. V současnosti se nachází ve zkouškovém období a vedle toho rovněž pomalu přemýšlí nad návratem domů. Nejraději by využila letecké dopravy, ale to nevypadá zatím jako schůdná možnost, naproti tomu autobusová doprava je naopak dobře zorganizovaná i cenově dostupná. K návratu se Terezie chystá na začátku července, takže se ještě může ledacos změnit.